

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 01386 D / 2025		
Érkezett: 2025 MÁJ 22.		
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
	9	<i>lu</i>

Az irat elektronikus
iratról készített másolat.

Győri Törvényszék

Érkezési módja: személyesen/közvetítővel küldve/
postán/e-mailen/faxon érkezett

Érkezett: **2025 MÁJ - 9.**

Az ügyirat száma: **2K701313/2023**

Példány: Mellé: db

Alulírott, **Dr. Dora Márta** ügyvéd (

meghatalmazása alapján **F1. számú melléklet**
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

1.)

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés** szerint az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja** alapján kérjük

a **Győri Törvényszék** 2024.12.16-án kelt, de 2025.01.10-én postai úton átvett **2.K.701.313/2023/13.** számú ítélet és azt helybenhagyó a **Kúria Kfv.IV.37.130/2025/2. számú** 2025.02.27-én keletkezett, 2025.04.25-én elektronikus úton átvett végzésének, valamint az azt megelőző eljárás során keletkezett alperesi és bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azok megsemmisítését.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányos vizsgálata során a következőkre figyelemmel állapítsa meg a következő ügydöntő végzések alkotmányellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg:

- a **Győr- Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal, Csornai Járási Hivatal** (továbbiakban: alperes) **GY-01/NEO/00884-11/2023** számú határozatát
- **Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletét,**
- a **Kúria Kfv.IV.37.130/2025/2. számú végzését**

2.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1) bekezdés** szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §. (1) bekezdés szerinti - Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján az **egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (továbbiakban Eütv.)**

42. § (1) bekezdés c) pontja;

57. § (2) bekezdés;

58. §;

142. § (2) bekezdés aa) pontja,

a **fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (továbbiakban: NM rendelet)**

5. -9. §.

Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytasson le tekintettel arra, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az állampolgároknak, köztük különösen III. r. panaszosnak az **Alaptörvény II. cikke, illetve az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés szerinti élethez fűződő jogát**, és senki sem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az Eütv. fenti rendelkezései nincs összhangban az Alaptörvénnyel, melyre tekintettel az Abtv. 41. §. (1) bekezdésének megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A megsemmisíteni kért döntések megnevezése:

- a Győr- Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal, Csornai Járási Hivatal (továbbiakban: alperes) GY-01/NEO/00884-11/2023 számú határozatát
- Győri Törvényszék 2.K.701.313/2023/13. számú ítéletét,
- a Kúria Kfv.IV.37.130/2025/2. számú végzését

Tényállás, pertörténet:

Az alperes határozatában felpereseket arra kötelezte, hogy [REDACTED] panaszosnak adassák be az elmaradt Hepatitisz B elleni második részoltást. A határozat indoklásában megállapította, hogy a gyermek egy alkalommal Hepatitisz B elleni oltásban részesült. I-II. r. panaszosok alperesi kötelezést keresettel támadta.

Keresetében felperes kifogásolta, hogy

- 1.) Alperes olyan oltási kötelezettséget írt elő, amelyet jogszabály nem enged, a kötelezést egy módszertani levélre alapozza.
- 2.) A védőnő nem szólította fel 3 alkalommal felperest az oltás felvételére, alperes sem határozta meg az oltás helyét, idejét és módját, melyre tekintettel az oltás elrendelésének sem volt helye.
- 3.) Alperes nem tett eleget tényállás felderítési kötelezettségének, **nem vizsgálta, hogy az oltás elrendelésének helye van-e, azokat nem a gyermek, hanem állampolgári érdekekre hivatkozva rendelte el.**

A T. bíróság a keresetet úgy utasította el, hogy a kereseti kérelemben megfogalmazott összes jogi kifogás tekintetében nem nyilatkozott, nem merítette ki a kereseti kérelmet, egyedül azon jogi érvelés tekintetében fejtegette ki álláspontját, miszerint módszertani levél alapján álláspontja szerint jogosult volt az alperes panaszos gyermekét, III. r. panaszost oltásra kötelezni.

A Bíróság ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1) bekezdésben megfogalmazott feladatát**, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a (2) bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a (4) bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.**

A Bíróság jogszabálysértései a Kp. alapelveit, a fegyverek egyenlősége alapelvét kirívóan sérti, amely jogszabálysértések révén súlyosan sérült a felperesek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy

valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”(6/1998.(III.11.) AB határozat, 793/B/1997. AB határozat) Továbbá súlyosan sérült a felperesek **Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon joga**, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

I.r.-II. r. panaszos az ítélet Kúria felülvizsgálatát kérte, a Kúria a felülvizsgálatai kérelmet befogadását visszautasította, amelyet azzal indokolt, hogy a fenti kérdésben a bírói gyakorlat kiforrott.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I.r.-II. r. panaszos a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, nincs lehetőség további rendes bírósági jogorvoslattal élni.

II. r. panaszosnak soha semmilyen jogorvoslati lehetőséget nem biztosítottak!

Perújításra nincs mód.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Törvényszék Ítélete 2024.12.16-án keletkezett, de 2025.01.10-én postai úton vette át I. r. , II. r. panaszos. Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.)

Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv. 30. §. (1) bek.) A bírói döntés közlésétől számított 60 nap nem került megtartásra, mivel ügyvéd által felülvizsgálati kérelem került benyújtásra a Kúria felé. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ha az Alkotmánybíróság a főtítkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a sérelmezett bírói döntés ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet vagy felülvizsgálati indítványt a Kúria még nem bírálta el, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével – soron kívül visszautasítja, melyre tekintettel az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

A Kúria végzés 2025.02.27-én keletkezett, amit I.r. panaszos 2025.04.25-én vett át elektronikusan.

A mulasztás igazolására törvényes határidőn belül ezen okokból ezt az igazolási kérelmet adom be. Kérem, hogy beadványom határidőben érkezettként értékeljék. A Kúria végzés 2024.04.25-én lett átvéve, azzal szemben az alkotmányjogi panasz benyújtásának az ideje megtartott.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

I.r. és II. r. panaszos felperes volt az ügyben.

III. r. panaszos I. r és II. r. panaszos gyermeke, ő az, akit az oltások felvételére akarnak kötelezni, az oltás felvétele az ő életét, egészségét befolyásolhatja hátrányosan, ezért az ügyben egyértelműen érintett.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Jelen ügyben III. r. panaszos az 18/1998. NM rendelet 5. §. (7) bekezdésben megfogalmazott oltási kötelezettségének eleget tett, egy alkalommal felvette a Hepatitisz B elleni oltást.

Alperes arra hivatkozva, hogy az NNGYK által 2023-ban kiadott módszertani levél alapján a Hepatitisz B elleni oltást kétszer kell felvenni, III. r. panaszost arra kötelezte, hogy még egy alkalommal vegye fel a Hepatitisz B elleni oltást, amelyet I.-II. r. panaszos keresettel támadtak.

A bírósági ítélet alapján **nem számít, hogy a módszertani levél nem jogszabály**, mert a 18/1998. NM rendelet 4. §. (2) bekezdés alapján az adott évi védőoltási tevékenységre vonatkozó, az 5–13. §-ban, valamint a 15. és 16. §-ban felsorolt feladatok gyakorlati végrehajtásához szükséges ismereteket az országos tisztifőorvos által évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levele (a továbbiakban: VML) határozza meg, amely jogszabályi rendelkezés a bíróság szerint felhatalmazást ad arra, hogy kötelező oltások számát ne jogszabályok, hanem módszertani levelek határozzák meg.

Alaptörvény I. cikk (3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.** Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Alaptörvény II. cikk. Az emberi méltóság **sérthetetlen**. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés: Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. **Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz.** Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

Eütv. 58. §. (10) bekezdés: Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

A kötelező oltások rendszere sérti az emberi élethez való jogot, amelyet nem kell bizonyítani, mivel az Eütv. 58. §. (10) bekezdése törvényi vélelmet alakít ki arra, hogy attól meg lehet halni! Az Alaptörvény II. cikk és a XVI. Cikk (1) bekezdés alapján az emberi élethez való jog sérthetetlen, az emberi élethez való jog sérelme esetén nincs helye szükségesség arányosság vizsgálatára, tekintettel arra, hogy sérthetetlen, azaz az Alaptörvény szerint nemhogy módszertani levél, de törvény se tehet kötelezővé olyan egészségügyi beavatkozást, ami sérti az emberi élethez való jogot, a kötelező oltások már pedig sértik!

Minden egyes kötelező oltás, minden egyes oltásra kötelezés újra és újra megsérti az emberi élethez való jogot, amelyre törvény sem jogosult, Magyarországon pedig egy NM rendelet határozza meg a kötelező oltások fajtáját és azt, hogy azt hányszor kell felvenni, de a Hepatitisz B tekintetében mégcsak nem is jogszabály alapján, hanem módszertani levél alapján kötelezték III. r. panaszost az oltás felvételére.

Szeretném megjegyezni, hogy 2023-ban a módszertani levél alapján a 18/1998. NM rendelet 5. §. (7) bekezdésben megfogalmazott egy Hepatitisz B elleni oltás helyett kettőt adtak „kötelezőként” a gyermekeknek, a 2024-es módszertani levél alapján már három oltást adnak a gyerekeknek „kötelezőként”. Hol a határ?

Az NM rendelet 4. §. (2) bekezdése arra ad felhatalmazást az országos tisztiorvosnak, hogy a gyakorlati végrehajtásához szükséges **ismereteket fogalmazza meg** a módszertani levelében, jogalkotói jogkört azonban nem kapott az országos tisztiorvost, jogokat és kötelezettségeket nem fogalmazhat meg, a bíróságoknak meg kötelezettségük felismerni, hogy módszertani levél alapján senkit nem lehet kötelezni főleg nem egy potenciálisan halál előidézésére alkalmas egészségügyi beavatkozásra.

A Győri Törvényszék álláspontja, miszerint a tisztiorvos módszertani levele alapján egy oltás helyett akár hármat is lehet adni egy embernek akarata ellenére, kötelezően, az komoly veszélyt jelent a panaszosokra és a közösségre, mivel veszélyes a jogállamiságra, a panaszosok és a közösség egyéni szabadságjogaira és bizalmára nézve is.

A tisztí orvos nem jogalkotó, mégis általánosan kötelező magatartási szabályt állapít meg anélkül, hogy erre jogszabály felhatalmazná, az alperes és a bíróság meg jogszabályként értékeli. Ez alapjaiban kérdőjelezi meg a jogi normák érvényességét és az állami hatalom gyakorlásának kontrollját. Panaszos és a közösség nem érezhetik biztonságban magukat.

Ez a helyzet aláássa a jogbiztonságot, mert ha egy tisztí orvos önkényesen szabályozhat, akkor a panaszosok és a közösség nem tudhatja, mely szabályok kötik őket ténylegesen.

Az ilyen magatartás sérti panaszosok az Alaptörvény által garantált alapvető jogait, az élethez való jogát, az egészségügyi önrendelkezési jogot, a testi integritáshoz való jogot és a szülői jogokat, hiszen olyan potenciálisan halálos invazív egészségügyi beavatkozásokra kényszeríthetik bármikor a panaszosok gyermekét, vagy bárkit, amelyenekre most kényszerítenek gyermekeket, amelyekre nincsen jogi alap.

Emellett az ilyen esetek precedensként szolgálhatnak, ami további hatáskör-túllépésekre ösztönözheti a tisztí orvost és egyéb hatóságokat, így fokozatosan erodálhatja a demokratikus jogrendet, amely a panaszosok gyermekének életét és biztonságát is veszélyezteti. Ez hosszú távon a panaszosok és valamennyi állampolgár bizalmának elvesztéséhez vezet az állami intézmények iránt, ami társadalmi feszültségeket és a jogkövetés csökkenését okozza. Az alapvető jogok védelmére és a jogállamiság fenntartására szolgáló bírósági jogorvoslatok hiánya ebben az esetben az egyének, a panaszosok jogvédelmi lehetőségeit is korlátozza, ami az alapvető demokratikus értékek és jogok további leértékelődéséhez vezethet.

Az alperes és a Bíróság megsértette III. r. panaszos élethez fűződő jogát akként, hogy jogellenesen kötelezte egy oltásra, amellyel aláásta III. r. panaszos élethez fűződő jogát és biztonságát is. Az Alaptörvény II. cikke alapján az élet és az emberi méltóság sérthetetlenége minden ember számára biztosított, és az élethez való jog az egészséghez való joggal együtt alkotja az alapvető emberi jogok alapját. Amikor egy állami szerv hatáskörén túllépve, jogi alap nélkül dönt emberek egészségéről és életéről, ez közvetlenül fenyegeti III. r. panaszos egyéni biztonságát és jogbiztonságát.

Az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) alapján az egészségügyi szolgáltatások biztosítása közérdek, és az állam felelőssége az egészségügyi intézkedések szabályszerűsége. Az alperes és a Bíróság ezt a felelősségüket megszegték, amely a panaszosoknak azt mutatja, hogy az igazságszolgáltatás nem képes vagy nem hajlandóak megvédeni őket, illetve gyermeküket az egészségügyi kockázatoktól, különösen, mivel a jogsértés közvetlen életveszélyt jelent, mint egy potenciálisan halálos oltás esetében. Ezáltal III. r. panaszosnak az alapvető jogai, mint az élet és az egészséghez való jog, nem garantáltak, hanem megsértésre kerültek.

Szeretném megjegyezni, hogy a közösségnek már megrendült a bizalma, melyre tekintettel [REDACTED] ügyvéd 104 felperes megbízásából **közérdekű keresetet** nyújtott be a Dunaújvárosi Járásbíróságra, hogy a T. Bíróság állapítsa meg, hogy „a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 172. § (3) bekezdése, hogy az Országos Tisztifőorvos által a 2024. évi Védőoltási Módszertani Levélben (VML) előírt három alkalommal történő Hepatitis B oltással megsértette a panaszosok élethez fűződő jogát, az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdését és a T) Cikk (1) és (2) bekezdését; továbbá, hogy három Hepatitis B oltás beadatása 12 éves korban nem áll fenn jogi kötelezettségként, mivel az 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5. § (7) bekezdése csak egyetlen oltást ír elő, és az Országos Tisztifőorvos nem rendelkezik jogalkotói hatáskörrel, így nem jogosult a kötelező oltások számának meghatározására sem. A Dunaújvárosi Járásbíróság 4:P.20.854/2024. szám alatt közölte a tisztiorvossal (I. r. alperes) és az NNGYK-val (II. r. alperes) a keresetet.

2025.04.15-én lépett hatályba az Alaptörvény 15. módosítása, amely a XVI. cikk (1) bekezdését úgy módosította, hogy nem engedi a gyermekek emberi élethez való jogát és érdekeit más társadalmi érdekekkel szemben versenyeztetni. Az Alkotmánybíróság 39/2007. AB határozata még az arányossági teszt logikájára épült, amely a gyermekek alapjogait közérdekkel, különösen a közegészségüggyel szemben mérlegelte. Az Alaptörvény jelenlegi szövege azonban a gyermek testi fejlődéséhez való jogot minden más alapvető jog elé helyezi, kivéve az élethez való jogot, így kizárja az ilyen típusú mérlegelést. A kötelező oltások rendszere ezért – még tudományos megalapozottság esetén is – alkotmányellenes lehet, ha az oltások kockázata akár

elvi szinten is veszélyezteti a gyermek életét, vagy testi épségét. Az állam kötelessége a szülői autonómia és a gyermek testi integritásának feltétlen tiszteletben tartása. Ennek alapján a 39/2007. határozaton alapuló joggyakorlat is alkotmányos újraértékelést igényel, azonban jelen ügyben nemhogy jogszabály, módszertani levél alapján kötelezték panaszost oltások felvételére.

A felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű, melyre tekintettel elengedhetetlen, hogy az Alkotmánybíróság állást foglaljon arra nézve, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az Alaptörvényt, sérti a gyermekek élethez és testi épségéhez való jogát, melyre tekintettel nemhogy módszertani levél alapján, törvényi szinten sem lehet senkit oltásra kötelezni.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1.)

I.r-II. r.- III. r. panaszos

- az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése**, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- **Alaptörvény II. cikke**, miszerint „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- az **Alaptörvény VII. cikk(1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Részletes Indoklás

- **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

1.)

Jelen ügyben I.II. r. panaszos gyermeke, III. r. panaszos az 18/1998. NM rendelet 5. §. (7) bekezdésben megfogalmazott oltási kötelezettségének eleget tett, egy alkalommal felvette a Hepatitisz B elleni oltást.

Alperes arra hivatkozva, hogy az NNGYK által 2023-ban kiadott módszertani levél alapján a Hepatitisz B elleni oltást kétszer kell felvenni, III. r. panaszost arra kötelezte, hogy még egy alkalommal vegye fel a Hepatitisz B elleni oltást, amelyet I-II. r. panaszos keresettel támadtak.

A bírósági ítélet alapján nem számít, hogy a módszertani levél nem jogszabály, mert a 18/1998. NM rendelet 4. §. (2) bekezdés alapján az adott évi védőoltási tevékenységre vonatkozó, az 5–13. §-ban, valamint a 15. és 16. §-ban felsorolt feladatok gyakorlati végrehajtásához szükséges ismereteket az országos tisztifőorvos által évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levele (a továbbiakban: VML) határozza meg, amely jogszabályi rendelkezés a bíróság szerint felhatalmazást ad arra, hogy kötelező oltások számát ne jogszabályok, hanem módszertani levelek határozzák meg.

Alaptörvény I. cikk (3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.** Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a

feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Alaptörvény II. cikk. Az emberi méltóság **sérthetetlen**. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Eütv. 58. §. (10) bekezdés: Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

A kötelező oltások rendszere sérti az emberi élethez való jogot, amelyet nem kell bizonyítani, mivel az Eütv. 58. §. (10) bekezdése törvényi vélelmet alakít ki arra, hogy attól meg lehet halni! Az Alaptörvény I. cikk alapján az emberi élethez való jog sérthetetlen, az emberi élethez való jog sérelme esetén nincs helye szükségesség arányosság vizsgálatára, tekintettel arra, hogy sérthetetlen, azaz az Alaptörvény szerint nemhogy módszertani levél, de törvény se tehetne kötelezővé olyan egészségügyi beavatkozást, ami sérti az emberi élethez való jogot, a kötelező oltások már pedig sértik!

Minden egyes kötelező oltás, minden egyes oltásra kötelezés újra és újra megsérti az emberi élethez való jogot, amelyre törvény sem jogosult, Magyarországon pedig egy NM rendelet határozza meg a kötelező oltások fajtáját és azt, hogy azt hányszor kell felvenni, de a Hepatitisz B tekintetében mégcsak nem is jogszabály alapján, hanem módszertani levél alapján kötelezték III. r. panaszost az oltás felvételére.

Szeretném megjegyezni, hogy 2023-ban a módszertani levél alapján a 18/1998. NM rendelet 5. §. (7) bekezdésben megfogalmazott egy Hepatitisz B elleni oltás helyett kettőt adtak „kötelezőként” a gyermekeknek, a 2024-es módszertani levél alapján már három oltást adnak a gyerekeknek „kötelezőként”.

Az NM rendelet 4. §, (2) bekezdése arra ad felhatalmazást az országos tisztiorvosnak, hogy a gyakorlati végrehajtásához szükséges **ismereteket fogalmazza meg** a módszertani levelében, jogalkotói jogkört azonban nem kapott az országos tisztiorvost, jogokat és kötelezettségeket nem fogalmazhat meg, a bíróság Alaptörvénytől állítja, hogy alperes jogszerűen kötelezte a felperesek gyermekét a módszertani levél alapján a Hepatitisz B oltás ismétlésének a felvételére.

A Győri Törvényszék álláspontja, miszerint a tishti orvos módszertani levele alapján egy oltás helyett akár hármat is lehet adni egy embernek akarata ellenére, kötelezően, az komoly veszélyt jelent panaszosokra és a közösségre, mivel veszélyes a jogállamiságra, a panaszos és a közösség egyéni szabadságjogaira és bizalmára nézve is.

A tishti orvos nem jogalkotó, mégis általánosan kötelező magatartási szabályt állapít meg anélkül, hogy erre jogszabály felhatalmazná, az alperes és a bíróság meg jogszabályként értékeli. Ez alapjaiban kérdőjelezi meg a jogi normák érvényességét és az állami hatalom gyakorlásának kontrollját. Panaszosok és a közösség nem érezhetik biztonságban magukat.

Ez a helyzet aláássa a jogbiztonságot, mert ha egy tishti orvos önkényesen szabályozhat, akkor a panaszosok és a közösség nem tudhatja, mely szabályok kötik őket ténylegesen.

Az ilyen magatartás sérti a panaszosok az Alaptörvény által garantált alapvető jogait, az élethez való jogát, az egészségügyi önrendelkezési jogot, a testi integritáshoz való jogot és a szülői jogokat, hiszen olyan potenciálisan halálos invazív egészségügyi beavatkozásokra kényszeríthetik bármikor a I-II. r. panaszos gyermekét, III. r. panaszost vagy bárkit, amilyenekre most kényszerítenek gyermekeket, amelyekre nincsen jogi alap.

Az alperes és a Bíróság megsértette III. r. panaszos élethez fűződő jogát akként, hogy jogellenesen kötelezte egy oltásra, amellyel aláásta a I-II. r. panaszos gyermekének az élethez fűződő jogát és biztonságát is. Az Alaptörvény II. cikke alapján az élet és az emberi méltóság sérthetlensége minden ember számára biztosított, és az élethez való jog az egészséghez való joggal együtt alkotja az alapvető emberi jogok alapját. Amikor egy állami szerv hatáskörén túllépve, jogi alap nélkül dönt emberek egészségéről és életéről, ez közvetlenül fenyegeti a felperesek egyéni biztonságát és jogbiztonságát.

A I-II. r. panaszos, III. r. panaszos emberi életéhez való joga sérült, amikor potenciálisan halál előidézésre alkalmas oltásra kötelezték ráadásul mégcsak nem is jogszabály, hanem módszertani levél alapján.

2.) Eütv. 58. §. (7) bekezdés megsértés, mint eljárás megindítási feltétel hiánya

A bíróság nem fejtette ki álláspontját, úgy tett, mintha a kereseti kérelemben benne sem lett volna, hogy panaszosok álláspontja szerint alperes az eljárást meg sem indíthatta volna tekintettel arra, hogy III. r. panaszos védőnöi felszólításra egy alkalommal felvette az oltást, ezt követően pedig nem került sor az oltás felvételére való felhívás sem a védőnő, se az alperes részéről.

Alperes határozatának tényállásban leírta, hogy az oltás felvételére való kötelezés előtt a panaszosokat az oltásról egy alkalommal papír alapú nyomtatványon, illetve **szóbeli tájékoztatás útján részesítették**, melyre tekintettel az eljárás megindításának és az oltás felvételére való kötelezésnek nem voltak meg a jogszabályi feltételei!

A 18/1998. (VI.03.) NM rendelet 15. §. (1) bekezdés b.) pontja alapján a védőnő nyilvántartja az ellátási területén az oltásra kötelezetteket, vezeti az oltási nyilvántartást, elmaradt oltás esetén ismételt értesítést küld, és ugyanazon oltandóra vonatkozó **háromszori eredménytelen írásbeli megkeresés** esetén értesíti a járási hivatalt.

Alperes tényállása alapján az eljárás megindításához szükséges háromszori írásbeli védőnöi értesítés nem történt meg!

Az Eütv. 58. §. (6) bekezdés szerint a védőoltás módjáról, céljáról, helyéről és idejéről a védőoltásra kötelezett személyt, illetve törvényes képviselőjét értesíteni kell. A védőoltásra kötelezett kiskorú személy megjelenéséről a törvényes képviselő köteles gondoskodni.

(7) Ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének **írásbeli felszólításra sem tesz eleget**, az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a védőnöi felszólítások után az alperesnek is fel kellett volna szólítani panaszosokat az oltások felvételére, s csak a felszólítás eredménytelenség esetén lett volna helye az oltás felvételére való kötelezésnek, azonban jelen alperesi határozat meghozatalához szükséges, jogszabály által előírt fenti feltételek egyértelműen nem valósultak meg, melyre tekintettel az **eljárás megindítása és az oltás elrendelésének a jogszabályi feltételei nem álltak fent**, melyre tekintettel alperesi határozat egyértelműen anyagi jogot sért, melyre tekintettel indokolta az alperesi határozat megsemmisítése.

A fenti jogszabályi rendelkezések egyértelműen leírják, hogy a védőnő háromszori értesítése után, az alperes az, aki jogosult és kötelezett a felperest az oltások önkéntes felvételére felszólítani.

Az Eütv. 58. §. (7) bekezdés első mondata egyértelműen leírja, hogy az egészségügyi államigazgatási szerv az alany, aki jogosult az oltás felvételére felhívni és az oltást is elrendelni.

Alperes nem vitatottan nem tett eleget, az Eütv. 58. §. (7) bekezdés első mondatának, első fele szerinti kötelezettségének, amely a mondat második fele szerinti jogát megalapozza, amely jogszabálysértés az ügy lényegére kiható jogszabálysértés, a bíróság pedig törvényt sértően ezen kereseti érvelésre semmit nem reagált, amellyel megsértette a keresethez kötöttség elvét.

3.) Tényállás felderítési kötelezettség hiánya

A bíróság nem fejtette ki álláspontját, úgy tett, mintha a kereseti kérelemben benne sem lett volna, hogy Panaszos álláspontja szerint alperes az eljárásában nem tett eleget tényállás felderítési kötelezettségének, az

oltásokat összetársadalmi érdekre hivatkozva rendelte el, s nem vizsgálta, hogy az oltás felvétele a gyermek érdekében áll-e, amellyel szintén megsértette a keresethez kötöttség elvét.

A bírósági eljárás és ítélet sértette a **Kp. 78. § (5) b.) pontját**, miszerint a bíróság hivatalból bizonyítást rendelhet el a) az olyan tény, körülmény alátámasztására szolgáló bizonyítékok tekintetében, amelyeket hivatalból kell figyelembe vennie, b) **a kiskorú vagy fogyatékosági támogatásra jogosult személy érdekeit veszélyeztető jogsértésre való hivatkozás esetén.**

A bírói eljárás és ítélet is sérti az ügyre vonatkozó anyagi jogszabályokat:

Az **Oviedói egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk. 2. pont** szerint abban az esetben, amikor a törvény szerint, egy kiskorú nem rendelkezik a beavatkozásba való beleegyezés képességével, a beavatkozást **csak képviselője, hatóság vagy a törvény által kijelölt személy vagy testület engedélyével lehet végrehajtani.**

Az **Eütv. 57. §. (2) bekezdés** kimondja, hogy a miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek esetében

- a) életkorhoz kötötten,
- b) megbetegedési veszély esetén, illetőleg
- c.) külföldre történő kiutazás esetén a kiutazó költségén

kötelező védőoltás elrendelésének van helye.

Eütv. 58. §. (7) Ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, **az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli.**

Az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre.**

Alaptörvény II. cikk alapján az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alaptörvény XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

Alaptörvény XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A fentiek alapján az alperes tényállás felderítési kötelezettsége nemcsak addig terjed ki, hogy a gyermek felvette-e az oltást, az orvos mentesítette-e, ha nem akkor elrendelem az oltást! Az alperesnek mentesítési indokok hiánya, vagy mentesítés kezdeményezésének a hiánya esetén, az oltás elrendelésekor is kötelezettsége azt vizsgálni, hogy az összes körülményre – így a gyermek egészségre gyakorolt hatását is figyelembe véve - **az oltás elrendelésének van-e helye, az oltás felvétele a gyermek érdekében áll-e, vagy az elrendelést halasztani kell, az oltás elrendelésére összetársadalmi érdekből elrendelni törvénysértő.**

A fenti jogszabályok a kereset részét képezték, a bíróság pedig ezen kérdéskörben semmit nem reagált.

4.) Keresethez kötöttség, indoklási kötelezettség megsértése a bíróság részéről

Kp. 2. § (1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – **hatékony jogvédelmet biztosítson.**

Kp. 2. §. (2) A bíróság a közigazgatási jogvitát **tisztességes**, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

A Törvényszék azzal, hogy kereseti kérelemben megfogalmazott kifogások nagy részére egyáltalán nem reagált, módszertani levélen alapuló oltásra kötelezést törvényesnek ítélete a jogvédelem lehetőségét elutasított az oltásokkal, illetve az alperessel szemben.

Kp. 2. §. (4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a **kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el.**

Kp. 85. § (1) A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.

Pp. 346. §.

(4) Az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a **jogi indokolást tartalmazza.**

(5) A jogi indokolás tartalmazza az **ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.** A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

(6) Az ítélet a jogi indokolást követően az eljárás folyamán hozott végzés indokolását akkor tartalmazza, ha e törvény szerint a végzés külön fellebbezéssel nem támadható, de a bíróság azt e törvény szerint köteles indokolni és arra az ítélet meghozataláig nem került sor.

A Bíróság a fenti kötelezettségeinek egyáltalán nem tett eleget, nem merítette ki a kereseti kérelmet, illetve indoklási kötelezettségét is megsértette.

Panaszosok keresetében kifejtették, hogy alperes eljárása során megsértette:

Az **Ákr. 62. §. és 63. §.** szerinti tényállás tisztázási kötelezettségét, **Ákr. 71. §. (1) bekezdés szerinti** szakértő kirendelési kötelezettségét, valamint az **Ákr. 5. §- szerinti** ügyféli jogokat.

Panaszosok kifejtették, hogy alperes döntése sérti az **Eütv. 57. §. (2) bekezdés a.) pontját, amely kimondja, hogy a miniszter rendeletben határozza meg azokat a fertőző betegségeket, amelyek esetében életkorhoz kötötten, kötelező védőoltás elrendelésének van helye, sérti az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre**, sérti az **Alaptörvény II. cikket, miszerint minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, az emberi méltósághoz való jog sérthetetlen**, sérti az **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését, miszerint minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz**, az **Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését, miszerint mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.****

Alperes a fenti eljárási és anyagi jogszabályokat mind megsértette, amikor a gyermek kórtörténetének a beszerzése-, a gyermek kezelőorvosa meghallgatása nélkül, **össztársadalmi érdekre hivatkozva hozta meg határozatát. Alperes eljárásban nem vizsgálta azon jogszabályban előírt kötelezettségét, miszerint az oltások felvétele, illetve végrehajtása a gyermek érdekében állnak-e.** Alperes nem szerezte be a gyermek kórtörténetét, nem vizsgálta olthatóságát, azt, hogy oltás elrendelésének helye van-e, nem hallgatta meg panaszost.

A bíróság panaszos ezen kereseti kérelmével kapcsolatban lényegében semmilyen jogi érvelést, nyilatkozatot nem tett!

A fentiek alapján a Törvényszék I.-II. r. panaszos keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem

indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit elbagatellizálta, figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.

A Bíróság ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - **hatékony jogvédelmet biztosítson**, a **(2)** bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a **(4)** bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6)** bekezdését, valamint a **Pp. 279. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.

A Törvényszék azzal, hogy az alperes ügy lényegére kiható jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, ennek érdekében jogszabálysértéseket követett el, a **Kp. alapelveit** kirívóan sértette, amely jogszabálysértések révén sérült I-II. r. panaszos **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga**, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

2.) Összegezve

A fentiek alapján Törvényszék a Kp. által bíróságnak elő írt alapvető feladatai közül szinte az összeset megszegte.

Kp. 2. § (1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – **hatékony jogvédelmet biztosítson**.

Kp. 2. §. (2) A bíróság a közigazgatási jogvitát **tisztességes**, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

A Törvényszék nemhogy hatékony jogvédelmet adott volna, maga volt az, aki gátja lett annak, hogy I.-II. r. panaszos gyermekének, III. r. panaszos olthatóságát alperes kivizsgálja, alperes érdekében megsértette a kötelezettségeit.

Kp. 2. §. (3) A bíróság a perkoncentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel **hozzájárul ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogait gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék**.

A bíróság nemhogy hozzájárult ahhoz, hogy I. -II. -III. r. panaszos a jogait gyakorolja, maga korlátozta azt.

Kp. 2. §. (4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a **kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el**.

Kp. 85. § (1) A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.

Pp. 346. §.

(4) Az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a **jogi indokolást tartalmazza**.

(5) A jogi indokolás tartalmazza az **ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte**. A jogi indokolás tartalmazza azokat

az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

(6) Az ítélet a jogi indokolást követően az eljárás folyamán hozott végzés indokolását akkor tartalmazza, ha e törvény szerint a végzés külön fellebbezéssel nem támadható, de a bíróság azt e törvény szerint köteles indokolni és arra az ítélet meghozataláig nem került sor.

A fentiek alapján a Törvényszék I. -II. r. panaszos keresetét elutasította, amely során a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem indokolta, tényállás tisztázása érdekében a bizonyítási indítványt nem teljesítette, annak okát sem indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit elbagatellizálta, figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.

A Bíróság ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a (2) bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a (4) bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.**

Kúria fenti kérdésben mutatott közömbössége is az igazságszolgáltatás tekintélyét csorbitó körülmény.

A Bíróság és a Kúria ezen magatartásával megsértette a **Kp. 2. §. (1)** bekezdésben megfogalmazott feladatát, miszerint „a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson, a (2) bekezdésben leírt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a (4) bekezdésben megfogalmazott kereseti kérelemhez kötöttség elvét, a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban Pp.) 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.**

A Bíróság jogszabálysértései a Kp. alapelveit, a fegyverek egyenlősége alapelvét kirívóan sérti, amely jogszabálysértések révén súlyosan sérült I.-II. r. panaszos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”(6/1998.(III.11.) AB határozat, 793/B/1997. AB határozat) Továbbá súlyosan sérült I.-II. r. panaszos Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon joga, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

A **tisztességes eljárás** alapkövetelménye a jogszabályok betartása, azonban ennél is többet jelent, a fair eljárás sérülhet akkor is, ha jogszabálysértés nem is történik. A tisztességes eljárás követelménye a pártatlan és részlelhajlás nélküli ügyintézés, amely megvalósítása **szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség a diszkrimináció tilalmával, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel.**

Az Európai Tanács Miniszteri Bizottságának 1977-es megalkotott határozatában szerepel, hogy a tisztességes eljárás alapvető feltétele az indokolási kötelezettség.

III. r. panaszos

- az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, miszerint „Az Alapvető jogokat jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapíthatja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

- **Alaptörvény II. cikke, miszerint** „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- az **Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésében** megfogalmazott tilalom, miszerint „Tilos az emberen tájékoztatáson alapuló, önkéntes hozzájárulása nélküli orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.
- az **Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben** megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadságot,
- **Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése**, miszerint „Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.”
- **Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése, miszerint** „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – **az élethez való jog kivételével** – minden más alapvető jogot megelőz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.
- az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése**, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Részletes indoklás:

1.) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi élethez való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

2025.04.15-től hatályos Alaptörvény XVI, cikk (1) bekezdése

Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

Az alperesi határozat, a Győri Törvényszék és a Kúria Ítélet lényegében III. r. panaszost olyan oltás felvételére kötelezi, amelyet még jogszabály sem ír elő, azaz az Alaptörvény, az Óviedői Egyezmény és az Eütv. tiltása ellenére lett elrendelve. Az oltások egyesével is alkalmasak az emberi élet kioltására az alábbi törvényi vélelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után:

2010-ben **2.000.000** oltás után, **216** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
 2011-ben **2.000.000** oltás után, **196** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
 2012-ben **2.000.000** oltás után, **219** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
 2013-ban **2.200.000** oltás után, **182** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
 2014-ben **2.500.000** oltás után, **214** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **2** haláleset.
 2015-ben **2.500.000** oltás után, **273** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
 2016-ban **2.500.000** oltás után, **211** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
 2017-ben **2.700.000** oltás után, **218** oltással kapcsolatos bejelentés, **4** haláleset.
 2018-ban **3.000.000** oltás után, **178.** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **1** haláleset.
 2019-ben **3.000.000** oltás után, **185** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
 2020-ban **3.600.000** oltás, **260** oltással kapcsolatos bejelentés, **3** haláleset.
 2021-ben **3.200.000** oltás, **154** oltással kapcsolatos bejelentés.

2022-ben 3.200.000 oltás, 234 oltással kapcsolatos bejelentés, 2 haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat ismert el.

A fentiek alapján igazolt, hogy az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni. Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az **Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot**, amely alapvető jog mind az Alaptörvény, és minden nemzetközi egyezmény alapján sérthetetlen.

A **23/1990 (X.31) AB határozat** alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az ilyen beavatkozások gyermekekre való erőltetése közvetlenül ellenkezik az Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdésben védelmi kötelezettségével és az Alaptörvény II. cikkben rögzített élethez való jog abszolút védelmével. Az állam azzal, hogy elismeri, hogy a halálozási kockázatok léteznek, egyúttal kifejezi azt is, hogy kötelező oltások nem a gyermekek védelmét célozza.

A fentiek alapján egyértelműen igazolt, hogy a kötelező oltások rendszere, így III. r. panaszos oltásra kötelezése is sérti az emberi élethez való jogot, amely legálisan sérthetetlen alapjog. Az Alaptörvény és Emberi Jogok Európai Egyezménye nem engedi, hogy valakit megöljünk, aztán kártalanítsuk, tekintettel arra, hogy ez egy lehetetlen ígéret.

2.) Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jog

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

III. r. panaszos a döntés meghozatalakor jogilag ugyan cselekvőképtelen, de az ítélőképessége birtokában volt. A 39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság a gyermekek kötelező oltások alkotmányosságának a vizsgálatakor kifejtette, hogy a gyermekek önrendelkezési jogát az oltások kötelezővé tétele nem sérti, hiszen azok 14. életévük betöltéséig nem rendelkeznek olyan belátási képességgel, amely alapján el tudják dönteni, hogy az oltás számukra hasznos-e, vagy sem, 14 éves kor felett viszont az oltások kötelezővé tétele súlyosan sérti az önrendelkezési jogot.

III. r. panaszos vitatja, hogy ne lenne önrendelkezési joga, a cselekvőképeségtől nem függ az önrendelkezési jog. III. r. panaszos már betöltötte a 14. életévét de azt megelőzően is volt önrendelkezési joga, csak annak önálló gyakorlásában 14 éves koráig jogilag akadályoztatva volt, azaz kiszolgáltatott helyzetben volt. Sem a Magyar Államnak, sem a szüleinek nincs arra jogosultsága, hogy a kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rajta olyan invazív egészségügyi beavatkozást végeztessenek el, amelyek az életébe, vagy egészségének a károsodásához vezethetnek. III. r. panaszoson kiszolgáltatott, védekezésre képtelen állapotában elvégzett invazív egészségügyi beavatkozások Alaptörvényt sértően megfosztják III. r. panaszost azon jogától, hogy ő azt 14 éves korától gyakorolja, hiszen a 14 éves koráig rajta elvégzett egészségügyi beavatkozásokat ő már nem tudja meg nem történté tenni.

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy a kötelező oltási rendszer III. r. panaszos emberi méltósághoz való jogát a lelkiismereti szabadság megsértésével is súlyosan sérti!

A 18/1990 (IV.23.) AB határozatban foglalkozott az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való joggal, amelyben megállapította, hogy az emberi méltósághoz való jog az ún. általános személyiségi jogok különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyi szabadság kibontakozásához való jogként, az **önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog anyajog, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható.

A 64/1991 (XII.17) AB határozatban az Alkotmánybíróság megfogalmazta, hogy az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, **önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva** – a klasszikus megfogalmazás szerint – **az ember alany marad, s nem válhat eszközzé, vagy tárggyá!** A méltóság az emberi léttel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és **korlátozhatatlan**, ezért minden emberre nézve egyenlő! Ember méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától. Egyetlen ember élethez való jogáról se beszélhetünk úgy, hogy ne értenénk bele az élethez és méltósághoz való alanyi jogát.

A 23/1990 (X.31) AB határozat alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az Alaptörvény 54. Cikk (1) bekezdés alapján az Alaptörvény II. cikkében megfogalmazott alapvető emberi jogok még szükséghelyzetben sem korlátozhatók, s nincs az a társadalmi érdek, ami miatt ez korlátozható legyen!

Az Oviedói Egyezmény (2002. évi VI. törvény az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye: Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezmény, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről) 5. cikke értelmében a tudományos kutatáshoz az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezése szükséges.

„5. Cikk

Általános szabály

Egészségügyi beavatkozás csak azután hajtható végre, ha abba az érintett személy szabadon és tájékozottságon alapuló beleegyezését adta.

Ennek a személynek előzetesen megfelelő tájékoztatást kell kapnia a beavatkozás céljáról és természetéről, valamint következményeiről és kockázatairól.

Az érintett személy beleegyezését bármikor szabadon visszavonhatja.”

Az emberi méltósághoz való jog abszolút jog. Az EJEE 3. és 4. cikke – ellentétben annak a szabadságjogokat deklaráló többi cikkével – **nem ismer az állam oldalán kivételeket, amely esetén a tilalmak alól felmentést kaphatna. Emberi méltóság megsértésének nem lehet indoka az egyén cselekvőképességének a hiánya! A 3. cikktől szükséghelyzet esetén sem lehet eltérni: „Az EJEE korlátozhatatlanul abszolút tilalmat állít fel a kínzás és embertelen vagy megalázó büntetés vagy bánásmód tilalma tekintetében, még olyan súlyos körülmények között is, mint amilyen a terrorizmus elleni harc és a szervezett bűnözés.”**

Az emberi méltósághoz való jog az alkotmányok emberi méltóság klauzulái értelmében is érinthetetlen, azaz a jog korlátozása, így a jövőbeni gyakorolhatóságának az ellehetetlenítése is - egyúttal annak megsértését jelenti. Az emberi méltósághoz való jog egyetlen alapjoggal szemben sem mérlegelhető, a méltóság méltósággal való ütközése (ún. tragikus kollízió) sem képezhet kivételt a mérlegelés kizárása alól. Ennek megfelelően a német Szövetségi Alkotmánybíróság a 2006. évi ítéletében megállapította, hogy a

terroristák által eltérített személyszállító repülőgép lelövésére adott engedély sérti az emberi méltóságot, mivel az utasok és a személyzet a mentési akció pusztá tárgyává válnának, mások megmentése érdekében. Ezért nem megengedhető – a szakirodalomban uralkodó álláspont szerint – az ún. mentő kínzás (amikor az információ megszerzése az emberi élet megmentésére szolgál) sem.

Kiemelést érdemel, hogy az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet tágabb kategóriaként határozott meg, mint az egészségügyi beavatkozások visszautasításához való jogot.

A fentiekből jól látható, hogy az emberi méltósághoz való joghoz tartozik az önrendelkezéshez való jog, valamint érvényesüléséhez elengedhetetlen a lelkiismereti szabadság biztosítása, az, hogy a cselekvőképes, beszámítási képességgel rendelkező személy kényszer, fenyegetés, vagy megkülönböztetéstől való félelem nélkül, önállóan dönthessen arról az egyén, hogy milyen egészségügyi beavatkozást kíván igénybe venni, amelyből következik az is, hogy cselekvőképtelen személy helyzete nem használható ki arra, hogy rajta olyan egészségügyi beavatkozást végezzenek el, amelyről nem tudja eldönteni, hogy azt akarja-e, vagy sem.

3.) Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott lelkiismereti és vallásszabadság

Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

III. r. panaszos az ítélet meghozatalakor cselekvőképtelen, de beszámítási képességgel rendelkezik, lelkiismereti és vallásszabadsága már kialakulni. Sem a Magyar Államnak, sem a szüleinek nincs arra jogosultsága, hogy a kiszolgáltatott helyzetét kihasználva rajta olyan invazív egészségügyi beavatkozást végeztessenek el, amelyek az életébe, vagy egészségének a károsodásához vezethetnek, amelyek esetleg ellenkezik a lelkiismereti és vallási meggyőződésével. III. r. panaszoson kiszolgáltatott, védekezésre képtelen állapotában elvégzett invazív egészségügyi beavatkozások Alaptörvénysértően megfosztják II. r. panaszost azon jogától, hogy a vallási és lelkiismereti meggyőzésének megfelelően élhessen, hiszen rajta elvégzett egészségügyi beavatkozásokat ő már nem tudja meg nem történté tenni.

Az Alkotmánybíróság **14/1993 (II.12) AB határozatában** megállapította, hogy az Államnak vallási és lelkiismereti meggyőződésben semlegesnek kell maradni, az Államnak biztosítania kell az egyéni meggyőződés szabad kialakításának a lehetőségét. Az Alkotmánybíróság ezen kívül ezen jogot összefüggésbe hozta más, alapjoggal, az **emberi méltósághoz való joggal**. Az emberi méltósággal kapcsolatban kimondta, hogy a lelkiismereti meggyőződéshez való jog biztosítása érvényesülésének a feltétele, ami nem mellékesen szintén igazolja, hogy 14 év alatt is van emberi méltósághoz való jog!

39/2007. (IV.20) AB határozatban az Alkotmánybíróság elismerte, hogy a kötelező oltások rendszere sérti a szülők lelkiismereti és vallásszabadságát, azonban nem vizsgálták, hogy mennyiben sérti az az oltásra kötelezett gyermek, III. r. panaszos lelkiismereti szabadságát!

4.) Alaptörvény X. cikk

(1) Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és művészeti alkotás szabadságát, továbbá - a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében - a tanulás, valamint törvényben meghatározott keretek között a tanítás szabadságát.

(2) Tudományos igazság kérdésében az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak.

Az Alkotmánybíróság 39/2007. évi AB határozatában a gyermekek kötelező oltásának alkotmányosságáról határozott, amelyet azzal az indokkal tett, hogy tényként kezelte azon az orvostudomány által mai napig vitatott kérdést, miszerint a védőoltásokkal járványokat lehet megelőzni, azaz a tudomány képviselői helyett döntött tudományos kérdésben, amellyel megsértette az Alaptörvény X. cikkét. Álláspontom szerint az Alkotmányos kérdések tekintetében orvostudományi kérdésekben semlegesnek kell maradnia, s csak azt kell vizsgálnia, hogy az adott kötelezés milyen jogot sért. Minden orvosi beavatkozás egészségügyi kockázattal jár, továbbá sok az élet kioltására is alkalmas, így minden egészségügyi beavatkozás, ha az kényszerrel, kötelezéssel történik, sérti az emberi élethez, méltósághoz és egészséghez való jogot, s Alaptörvény utasítása szerint ezen jogok sérthetetlenek, az arra való nyomás gyakorlása is sérti azt, ami tilos. Nincs az a társadalmi érdek, amit az emberi élet, emberi méltóság elé helyezhetnek az Alaptörvény szerint, még a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdeket sem! Az Alkotmánybíróság az oltások kötelezőségének az alkotmányossága érdekében olyan tulajdonsággal ruházta fel az oltásokat, miszerint járványok megelőzésére alkalmasak, amiben az orvostudomány jelenleg sem döntött.

2007. óta már az Alkotmány Alaptörvénnyé alakult, az Alkotmánybíróságnak újra kellene gondolnia a kötelezőség alkotmányosságával kapcsolatos álláspontját.

A jog ezen aspektusában az államnak semlegesnek kell maradnia és egyformán tartózkodni kell a beavatkozástól valamennyi tudományos kutatás tekintetében függetlenül attól, hogy az állam az adott kutatási irányt preferálja-e vagy sem. Ezt szolgálja az Alaptörvény azon rendelkezése is, amely szerint az állam tudományos igazságról nem dönthet.

Az Alkotmánybíróság a 41/2005. (X.27) AB határozatában megerősítette, hogy az államnak tudományos igazság kérdésében semlegesnek kell lennie, viszont alkotmányos követelményként feltétlenül garantálnia kell, hogy a tudomány művelői a tudományos kutatások és a tudományos ismeretek terjesztésének szabadságját – alkotmányos keretek között – gyakorolhassák.

A jogalkotó nem hagyhatja figyelmen kívül az ember, a tudomány tévedésének a lehetőségét.

Fentebb igazolva lett, hogy bármely oltásba bele lehet halni, ebből kifolyólag azokra való kötelezés sérti az emberi élethez való jogot, az élethez való jog az Alaptörvény szerint is korlátozhatatlan, még közérdekből sem lehet korlátozni, még a járványok megelőzéséhez fűződő társadalmi érdek miatt sem lehet sérteni az emberi életet, egyetlen emberi életet sem lehet feláldozni a közösség érdekében! Jelen esetben az sem biztos, hogy az oltások valóban alkalmasak a járványok megelőzésére. *A hatóságoknak, az Alkotmánybíróságnak tudományosan semleges álláspontot kell képviseljen, a mindenkor tudományos álláspontokat nem helyezheti az emberi jogok fölé!*

Szem előtt kell tartani, hogy a tudományos álláspontok változhatnak, szem előtt kell tartani, hogy a tudomány és az ember is tévedhet a legjobb szándék ellenére is, ha kk. gyermek az oltást megkapja, azt már helyrehozni nem lehet!

Azzal, hogy III. r. panaszost azon állítólagos tudományos álláspont alapján, miszerint az ő oltása járványokat előzhet meg, oltásra kötelezik, az oltásra kötelező hatóságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást jogellenes, amellyel sértik az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését.

5.) Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése

„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.”

6.) Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott testi és lelki egészséghez való joga,

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

Az alperesi határozat, a Győri Törvényszék és a Kúria ítéletei lényegében össztársadalmi érdekre hivatkozva, annak vizsgálata nélkül kötelezi II. r. panaszost olyan oltások felvételére, amellyel már rendelkeznek, hogy vizsgálják, hogy az Óveidói egyezmény utasításának megfelelően azok felvétele II. r. panaszos érdekében áll-e? Az oltások egyesével is alkalmasak az emberi élet kioltására, valamint az egészség károsítására az alábbi törvényi vélelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben **súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkban vagy meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után, s hányan kerültek kórházba, vagy betegedtek meg az oltásoktól:

2010-ben **2.000.000** oltás után, **216** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2011-ben **2.000.000** oltás után, **196** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
2012-ben **2.000.000** oltás után, **219** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
2013-ban **2.200.000** oltás után, **182** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
2014-ben **2.500.000** oltás után, **214** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **2** haláleset.
2015-ben **2.500.000** oltás után, **273** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2016-ban **2.500.000** oltás után, **211** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
2017-ben **2.700.000** oltás után, **218** oltással kapcsolatos bejelentés, **4** haláleset.
2018-ban **3.000.000** oltás után, **178.** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **1** haláleset.
2019-ben **3.000.000** oltás után, **185** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2020-ban **3.600.000** oltás, **260** oltással kapcsolatos bejelentés, **3** haláleset.
2021-ben **3.200.000** oltás, **154** oltással kapcsolatos bejelentés.
2022-ben **3.200.000** oltás, **234** oltással kapcsolatos bejelentés, **2** haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat, 5714 megbetegedetett ismert el.

A jó egészségi állapot megőrzése mindenki számára szükséges az emberhez méltó és tevékeny élethez. Az Államnak nemcsak a járványok megelőzése a feladata, hanem szem előtt kell tartani egyén, különösen a gyermekek testi és lelki egészséghez való jogát is.

A fentiek alapján látható, hogy III. r. panaszos oltásra kötelezése nemcsak az életét, de az egészségét, az élethez méltó minőségét is veszélyeztetheti visszafordíthatatlanul. A Törvényszéki, Kúria ítélet lényegében II. r. panaszos oltások újbóli felvételére kötelezését hagyta jóvá, amely a fentiek alapján sérti a testi és lelki egészséghez való jogát.

2.)

Továbbá kérjük, hogy a **2011. évi CLI. tv. 27. §. (1)** bekezdés szerinti bírói döntés felülvizsgálata során a **26. §. (1)** bekezdés szerinti - **Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés c.) pontja** alapján az egészségügyről rendelkező 1997. évi CLIV. törvényben (Eütv) 57-58. §-ában és a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről rendelkező 18/1998. NM. rendeletben (NM rendelet) 5-9. §-ban szabályozott kötelező oltások rendszere alaptörvény-ellenes, mivel sérti az embereknek, így a II. r. panaszos gyermekének az **Alaptörvény II. Cikke, XVI. cikk (1) bekezdés** szerinti élethez fűződő jogát, mert a kötelező oltások potenciálisan halálos invazív beavatkozások, amelyet az Eütv. 58. § (10) bekezdése is elismer.

I.) Alaptörvény II. cikk.

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Jelen ügy lényegében arról szól, hogy alperes állami érdekre hivatkozva úgy rendelte el I. r. panaszos gyermekének, III. r. panaszosnak oltások felvételét úgy, hogy az oltás felvételére jogszabály nem kötelezi, arra módszertani levélre hivatkozva kötelezi, az alperes nem hajlandó azt vizsgálni, hogy az oltás felvétele a gyermek érdekében áll-e, nem fog-e abba belehalni, nem fog-e attól megrokkanni, a bíróság pedig ezt törvényesnek ítélte meg!

Az oltások alkalmasak az emberi élet kioltására az alábbi törvényi védelem és bizonyítékok alapján:

Eütv. 58. §. (10) Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy **meghal**, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.

www.oltasbiztonsag.hu oldalon található, hogy mely évben hányan haltak meg 30 napon belül az oltások után:

2010-ben **2.000.000** oltás után, **216** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2011-ben **2.000.000** oltás után, **196** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
2012-ben **2.000.000** oltás után, **219** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
2013-ban **2.200.000** oltás után, **182** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **5** haláleset.
2014-ben **2.500.000** oltás után, **214** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **2** haláleset.
2015-ben **2.500.000** oltás után, **273** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2016-ban **2.500.000** oltás után, **211** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **4** haláleset.
2017-ben **2.700.000** oltás után, **218** oltással kapcsolatos bejelentés, **4** haláleset.
2018-ban **3.000.000** oltás után, **178.** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **1** haláleset.
2019-ben **3.000.000** oltás után, **185** oltással kapcsolatos bejelentés érkezett, **3** haláleset.
2020-ban **3.600.000** oltás, **260** oltással kapcsolatos bejelentés, **3** haláleset.
2021-ben **3.200.000** oltás, **154** oltással kapcsolatos bejelentés.
2022-ben **3.200.000** oltás, **234** oltással kapcsolatos bejelentés, **2** haláleset.

A covid vakcinák tekintetében 2021. április 20-án szolgáltatott adatot a Kormány, amely alapján 1.400.000 kétszer oltottra 273 halottat ismert el.

A fentiek alapján igazolt, hogy az oltások olyan egészségügyi beavatkozások, amelyekbe bele lehet halni és bele is hálnak emberek, gyerekek! Minden olyan döntés és kötelezés, aminek teljesítése a kötelezett életébe kerülhet, sérti az **Alaptörvény szerinti emberi élethez való jogot**, amely alapvető jog mind az Alaptörvény, és minden nemzetközi egyezmény alapján sérthetetlen.

A **23/1990 (X.31) AB határozat** alapján az emberi élethez és méltósághoz való jog egységet alkotó oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az emberi élethez és méltósághoz, mint abszolút értékhez való jog korlátot jelent az állam hatalmával szemben!

Az ilyen beavatkozások gyermekekre való erőltetése közvetlenül ellenkezik az Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdésben védelmi kötelezettségével és az Alaptörvény II. cikkben rögzített élethez való jog abszolút védelmével. Az állam azzal, hogy elismeri, hogy a halálozási kockázatok léteznek, egyúttal kifejezi azt is, hogy kötelező oltások nem a gyermekek védelmét célozza.

A fentiek alapján egyértelműen igazolt, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az emberi élethez való jogot, amely legálisan sérthetetlen alapjog. Az Alaptörvény és Emberi Jogok Európai Egyezménye nem engedi, hogy valakit megöljünk, aztán kártalanítsuk, tekintettel arra, hogy ez egy lehetetlen ígéret.

Értelmezhetetlen, hogy az Állam bárkit a halála után kártalanít. Az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. Cikk 1. pontja alapján beleegyezési képességgel nem rendelkező személyen **csak saját közvetlen javát szolgáló beavatkozás hajtható végre.**

Alaptörvény XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

Alaptörvény XX. cikk (1) Mindenkinnek joga van a testi és lelki egészséghez.

A Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről rendelkező 1991. évi LXIV. törvény 3. Cikk 1. pontja szerint **a bíróságok, a közigazgatási hatóságok minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenképp felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.**

A 6. Cikk szerint a gyermeknek veleszületett joga van az életre és biztosítani kell az életben maradását és fejlődését. A 24. Cikk szerint a gyermeket megilleti a lehető legjobb egészségi állapothoz való jog. Ugyanezen jogszabályhely 3. pontja szerint **a részes államok megtesznek minden alkalmas, hatékony intézkedést annak érdekében, hogy megszüntessék a gyermekek egészségére káros hagyományos szokásokat.**

Ehhez képest a magyar szabályozás, az orvosok és hatóságok, továbbá a bíróságok gyakorlata, jelen ügyben az alperes és a bíróság elképzelése a kötelező oltásokkal kapcsolatban a következő:

Az oltóorvosok, az oltási ügyekben eljáró hatóságok és sok esetben még a bíróságok már 1869-ben a közérdekre hivatkozással kialakították azt, a gyermekek egészségére ártalmas hagyományos szokást, hogy úgy kezelik az oltásokat, mintha azok csak cukorkák lennének, amit nyaklító nélkül beletöltenek a védtelen gyermekekbe, nem veszik figyelembe, hogy az oltások potenciálisan halálosak.

A közegészségügy rendezéséről szóló 1876. évi törvénycikk 97. §-a szerint az oltóorvos a beoltott egyének után az államkincstártól díjat kapott. Innentől kezdve az oltóorvosok, a hatóságok és a bíróságok és mindenki úgy tekint, mintha a hatályos Eütv. 58. § (10) bekezdését is kivágták volna a jogszabályból, holott eszerint az **oltások halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást is okozhatnak**, ez egy olyan axióma, ami benne van a törvényben.

Megismétlem: az **Eütv. 58. § (10) bekezdése** szerint az oltások **halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást okozhatnak**. Amennyiben ez bekövetkezik, akkor a szabályozás szerint az **állam kártalanítja a beoltott személyt és az általa eltartottakat.**

A közérdekre hivatkozással invazív beavatkozással megölhető egy gyermek, rokkanttá tehető!

Ezt mutatja a hatóságok gyakorlata és a kötelező oltásokkal kapcsolatos bírósági döntések. Az oltásokba bele lehet halni, azok fokozott kockázattal járó invazív egészségügyi beavatkozások, de azokat úgy kötelezik a gyermekekre, hogy előtte semmilyen elővizsgálatot nem hajlandók elvégezni, azokat csak akkor követelik, ha mentesíteni akarják őket az oltások alól, amellyel teljesen megfordul a bizonyítási kötelezettség. Az orvostudomány akkor szokott vizsgálatokat végezni, ha egy beavatkozást el akar végezni, nem akkor, ha nem. Törvényi vélelem ellenére a gyerekeknek kell bizonyítaniuk azt, hogy belehalhatnak az oltásokba, nem a kötelező hatóságoknak, hogy nem. Teljesen megfordítják a bizonyítási kötelezettséget, amelybe gyerekek halnak bele, de ez senkit nem érdekel, senki nem akar tudomást venni róla, a kialakult bírói gyakorlaton senki nem akar változtatni, egyértelműen az emberi életet nem tisztelő oltási diktatúra uralkodik ma Magyarországon! Senkit nem érdekel az, hogy a gyermek sérülhet oltástól, hanem minden áron oltani kell, ott ahol a hatóság gondolja, a szülőktől már az orvosválasztás jogát is elvették, a szülőket már fel se kell szólítani, magától kell vinnie a gyermekét, a mentesítési kérelem sem számít.

Ismertek az Alkotmánybírósági és Kúriai döntéseket, amelyek szerint a kötelező oltások rendszere alkotmányos annak ellenére, hogy ezek a döntések elismerik azt, hogy kötelező oltásban meg lehet halni.

A bírósági döntések, amelyek a kötelező oltásokat az élethez fűződő joggal összhangban állónak tartják, tévesek, mert figyelmen kívül hagyják a jogi és etikai felelősség elveit. Az élethez fűződő jog nem csupán a halál elkerülésére vonatkozik, hanem az élet védelmére is, amely magába foglalja a szabad döntés jogát a védőoltás terén.

A gyerekek oltására való kötelezés a közérdek nevében lényegében az egyes emberek élethez fűződő jogának versenyeztetését jelenti. Ez a helyzet különösen aggasztó, mert a döntéshozók ezzel a felnőttek életét és egészségét a gyerekeké elé helyezik. Ezzel implicit módon azt a jelzést küldik, hogy a gyerekek élete és jóléte másodlagos fontosságú ahhoz képest, hogy a közösség megvédje magát egy potenciálisan halálos járványtól. Ez a megközelítés a gyerekek szempontjából véve igazságtalan, hiszen a gyermekek nemcsak hogy nem felelősek a közösség egészségéért, de kiszolgáltatott helyzetben is vannak. Az élethez való jog, amely minden ember alapvető joga, itt a közérdek védelme nevében háttérbe szorul, és a gyerekek elveszítették a védelmüket. Ezzel a ténnyel a társadalom azt üzeni, hogy a gyerekek élete és egészsége hosszú távon nem egyenértékű a felnőttek életének védelmével, ami kérdéseket vet fel az erkölcsi értékrendről és a társadalmi felelősségvállalásról.

Az oltás potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozás, mert bár a célja a betegség megelőzése, az oltások is hordozhatnak kockázatokat. Az oltások hatóanyagai vagy komponensei egyes egyének immunrendszerére különböző mellékhatásokat gyakorolhatnak, amelyek akár súlyos allergiás reakciókat, anafilaxiát vagy más életveszélyes állapotokat is

Potenciális halál előidézésére alkalmas beavatkozásra senki nem kötelezhető, nincs az a társadalmi érdek, amivel az emberi élethez való jog korlátozható, mert az sérti az Emberi Élethez való jogot. Ezt igazolja, hogy Európában Ausztriában, Cipruson, Hollandiában, Dániában, Észtországban, Görögországban, Finnországban, Norvégiában, Izlandon, Írországon, Lichtensteinben, Litvániában, Luxemburgban, Portugáliában, Romániában, Spanyolországban, Svájcban, az Egyesült Királyságban és Svédországban egyetlen kötelező oltás sincsen.

A kötelező oltások rendszere sérti az Alaptörvény II. Cikke és a XVI: Cikk (1) bekezdés szerinti élethez fűződő jogot, ha egy gyermeket és a szüleit arra köteleznek és arra kényszerítene, hogy a közérdek nevében egy olyan beavatkozást végezzenek el a gyermekén, amely potenciálisan a gyermek halálát okozhatja, teszik mindezt arra hivatkozással, hogy ha nem lesz a gyermek beoltva, akkor járvány lehet és mások meghalhatnak a gyermekek oltatlansága miatt.

A közegészségügy alapelvei nem indokolhatják az egyéni jogok és életek figyelmen kívül hagyását.

Tehát a gyermekeket egy potenciálisan halálos orvosi beavatkozásra, oltásra kötelezik, arra, hogy kockáztassa az életét másokért, hiszen bármely oltás senki által nem vitatottan, a jogalkotó által az Eütv. 58. § (10) bekezdésében elismerten halált is okozhat, amely meg is történik folyamatosan. **Azaz egy gyermek esetén a 21. században Magyarországon azt mondják, hogy létezik olyan közérdek, amellyel szemben szükséges és arányos az, hogy a gyermek életét elveszítse, azért, hogy mások – talán – ne haljanak meg. A gyermekek élethez fűződő jogát versenyeztetik mások élethez fűződő jogával és ez alól a gyermekek vesztesen kerül ki. Neki nincs, őt nem illeti meg az élethez fűződő joga, köteles az életét kockáztatni másokért, a közérdek, az úgynevezett „nyájimmunitás” nevében.**

Az oltások kötelezővé tételével kapcsolatban hivatkozott közegészség védelme, az úgynevezett nyájimmunitás, azaz a közegészségügyi érdek a magyar közegészségügyi hatóságok által elismerten nem létezik.

Ennek igazolására egyrészt F/2-es számú mellékletként csatolom az **NNK (ma NNGYK) 2023. évre vonatkozó felnőttkori oltások ütemezésére vonatkozó javaslatát**. Eszerint az oltások vonatkozásában szinte az összes gyermekkori kötelező oltás tekintetében a 18. életév betöltését követően ismétlődő oltást

javasolnak. Azt állítják, az oltásokkal szerzett védettség idővel lecsökken, majd elmúlik. Ebben a protokollban azt is leírják, hogy a pertusszisz világszerte ismételtén megjelent.

Ezzel elismerték, hogy a **nyájimmunitás mint olyan nem létezik**, nem igaz az a lakosság 90 százalékát meghaladó átoltottság sem, amelyre a Kúriai döntések és az Alkotmánybírósági döntések hivatkoznak, hiszen a felnőttek nem szoktak ismétlődő oltásokra járni. Csak a gyerekek vannak 90 százalékot meghaladóan oltva egyes, fertőző betegségek ellen, a felnőttek nem védettek, az oltással szerzett védettsége a felnőtteknek az NNGYK szerint eltűnt, nincs.

Tehát a népegészségügy által elismerten a 90 százalékot meghaladó mértékű átoltottság a gyerekek, a 18 év alattiak esetén igaz, viszont ők a társadalom csekély hányadát teszik ki, maximum 15-20 százaléka az a magyar lakosságnak, aki az oltásokkal célzott járványos megbetegedések ellen olyan oltással rendelkezik, amely nem veszítette el hatásosságát.

Tehát járványoknak kellene lenni, ha az oltásokkal megszerzett nyájimmunitás miatt nem léteznének a járványok.

Hivatkozunk a tífuszra, amely ellen gyakorlatilag szinte senki nem oltott, és az NNGYK javasolja az oltást, amit elhanyagolható mennyiségű ember vesz fel, és még sincs tífuszjárvány.

Emellett pertusszisz esetén kifejezetten elismeri a népegészségügy az oltás hatástalanságát és a nyájimmunitás hiányát, ahogy azt is elismeri, minél több oltást kap valaki, annál kevésbé védett a szamárköhögés betegség ellen. Ennek bizonyítására csatoljuk **F/3-as számú** mellékletként csatolom az NNGYK egészen friss, 2024. júniusában a pertusszisz megbetegedésekkel kapcsolatosan a **házi orvosoknak megküldött levelét**.

Kiemeljük belőle az alábbiakat:

„pertussis elleni ... oltásból származó védettség azonban idővel viszonylag gyorsan gyengül. ... Az oltásból származó immunitás az oltást követő 2–12 évben... csökken, majd megszűnik. ... Az oltás kiváltotta immunitás gyorsabb csökkenését figyelték meg ismételt booster oltások után.... nem áll rendelkezésre olyan adat, mely bizonyítaná, hogy az egészségügyi dolgozók körében végzett széleskörű oltás hatékony védelmet nyújt a pertussis terjedése ellen. ... dokumentáltak olyan megbetegedéseket, amikor a 3 éven belül oltott egészségügyi dolgozóról terjedt át a fertőzés az általa ellátott gyermekekre.”

Teljesen egyértelmű, hogy **a nyájimmunitás nem létezik egyetlen oltás esetén sem, hiszen maximum a lakosság 15 százaléka rendelkezik olyan oltással, amelyik még hatásos és véd.**

Ezt az NNGYK állítja! A pertusszisz esetén az NNGYK konkrétan nem javasolja az újraoltását az egészségügyi dolgozóknak, hivatkozva a nyájimmunitás hiányára. Mindezt nem a panaszosok találják ki, hanem a kormány népegészségüggyel foglalkozó szerve ismeri el.

Ehhez képest tartják szükségesnek és arányosnak gyermekek élethez fűződő joga korlátozását. Egy nem létező nyájimmunitáshoz, mint közegészségügyi érdekhez képest.

Egy gyermek bizonyított halála elegendő lenne normál esetben ahhoz, hogy kimondják, hogy valami sérti az élethez fűződő jogot. Ehhez képest Magyarországon 2010-2023. között 39-en haltak meg az oltásoktól 30 napon belül, a valós szám ismeretlen, s még mindig kötelezik a gyermekeket az oltások felvételére. Jelen esetben azért kell pereskednie, hogy ne kötelezzék felperest olyan oltás felvételére, amelybe bele is halhat! A gyermekeknek az életükért kell pereskedniük! Egy vesszőfutáson kell átmenniük, elvárják tőlük, hogy tegyék kockára az életüket és az egészségüket a nem létező nyájimmunitás érdekében.

A 39/2007. (VI. 20.) AB határozat (alkotmánybírók: Dr. Bihari Mihály, Dr. Balogh Elemér, Dr. Holló András, Dr. Kovács Péter, Dr. Lenkovich Barnabás, Dr. Paczolay Péter, Dr. Bragyova András, Dr. Kiss László, Dr. Kukorelli István, Dr. Lévay Miklós, Dr. Trócsányi László, Dr. Kovács Péter és Dr. Lenkovich Barnabás) részletesen foglalkozott az életkorhoz kötött kötelező oltások alkotmányjogi vonatkozásaival. Kimondta, hogy

nincsenek veszélytelen védőoltások. A kockázatok az enyhe oltási reakcióktól (allergiás tünetek, hőemelkedés, fejfájás stb.) a maradandó fogyatékossgon át a beoltott személy haláláig terjednek. Amikor az állam kötelezővé tesz egyes védőoltásokat, a kockázatok viseléséről dönt. Az AB határozat elismerte, hogy nincsenek veszélytelen védőoltások, éppen ezért az Állam alkotmányos kötelessége, hogy olyan betegségek esetén írjon elő oltási kötelezettséget, amelynél az feltétlenül indokolt, és ahhoz gondoskodik a minőségi oltóanyagról.

Ezen Alkotmánybírósági döntés – annak ellenére, hogy elismeri, hogy az oltások halált okozhatnak – egy szóval nem említi, hogy erre tekintettel az élethez fűződő jogot korlátozná a kötelező oltások rendszere. **Míntha az élethez fűződő jog nem lenne, vagy azt nem érintené egy potenciálisan halált okozó beavatkozás kötelezővé tétele.**

Az Alkotmánybíróság 2007-ben, három évvel a halálbüntetés eltörlését követően lényegében az alábbiakat mondta ki – összhangban az Eütv. 58. § (10) bekezdésével:

1. Az Alkotmánybíróság elismeri, hogy az oltások veszélyesek, de az állam végrehajtóinak, az orvosoknak a nyájimmunitás és a közérdek nevében joguk van egy gyermeknek a szülei és a gyermek tiltakozása ellenére egy potenciálisan halált okozó készítményt beadni, a gyermeket rokkanttá tenni vagy súlyos egészségkárosodást okozni neki;
2. Az oltások nem kérdőjelezhetők meg bírósági eljárás során;
3. Amelyik szülő ez ellen tiltakozik, attól meg kell védeni a gyermeket és adott esetben el kell venni tőle a gyermeket és kényszeroltani kell;

Miért van az, hogy elismerik a bűnöző élethez fűződő jogát, és egyetlen bűnöző, még egy sorozatgyilkos sem adható ki egy olyan államba, ahol fennáll az elvi lehetősége annak, hogy kivégzik? Miért nem ismerik el ugyanígy a hatóságok, a bíróságok, az Alkotmánybíróság, a jogalkotás az oltásra kötelezett gyermekek élethez fűződő jogát? Miért tartják értékesebbnek azoknak az élethez fűződő jogát, akikre hivatkozással kötelezik a gyerekeket az oltásra??

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése szó szerint a következőképpen hangzik:” Ha a védőoltásra kötelezett személy a védőoltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy meghal, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.”

Ebből megállapítható, hogy az oltásokba a jogalkotó által is elismerten bele lehet halni, súlyos egészségkárosodást lehet oltástól szenvedni és meg lehet rokkanni.

Egy csecsemőnek, egy oltásra kötelezett gyermeknek nincs eltartott hozzátartozója. Ha pedig meghal, értelemszerűen nem is részesülhet kártalanításba, mert HALOTT.

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése alapján tehát, ha az orvos által beadott oltás következtében egy csecsemő, a gyermek meghal, a szüleit, a testvéreit nem illeti meg semmi, sem kártalanítás, sem kártérítés. Ő meg mivel halott, nem kaphat kártalanítást, semmit.

Ezért az Állami felelősségvállalás csak látszólagos, senkinek sem kell fizetnie a magyar jogi szabályozás szerint. Mindezt a közérdek nevében. Ha egy oltás következtében egy csecsemő, egy gyermek, megrokkann, vagy súlyos egészségkárosodást szenved, a szüleit nem illeti meg semmi, sem kártalanítás, sem kártérítés, semmi. Fel kell nevelniük a rokkant, súlyosan egészségkárosodott gyermeket, mindenféle kompenzáció nélkül, a testvéreit sem illeti meg semmi. Ezért senkinek nem kell fizetnie, senkit nem lehet felelősségre vonni. Mindezt a közérdek és a nyájimmunitás nevében. Ez a magyar jogrend és bírói gyakorlat szerint szükséges és arányos.

Tehát a jelenlegi jogi szabályozás alapján egy gyermeknek az élethez való joga az Magyarországon nem alapvető érték, hanem az életétől, egészségétől a közérdek, a megkérdőjelezhetetlen oltások és a

nyájimmunitás nevében adott esetben megfosztható. Az állam képviselőjében egy oltással egy orvos akár egy gyermek halálát okozhatja, rokkanttá teheti, s mindezt az elszennvedőknek még csak kártalanítást sem kell fizetni.

Kiemelem még az alábbiakat: az Eütv. nem nevesíti azokat az oltásokat, amelyek kötelezőek, hanem a potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozásnak minősülő oltások listáját miniszteri szintre viszi le, tehát egy miniszter határozhatja meg azt, mely oltások azok, amelyekkel kockára tehető egy gyermek élete, kötelezően. Ennél még súlyosabb az, hogy – habár az NM. rendeleti szint is alaptörvény-ellenes – az alperesek, a bíróságok, a Kúria a rendeleteken felüli oltás ismétlésekre kötelezi a gyerekeket. **Az alperes, a bíróságok és a Kúria egyszeri kötelezés alapján lényegében annyiszor kötelez potenciálisan halálos invazív orvosi beavatkozásokra gyermekeket, amennyiszor csak akar, s nem érdeklik az orvosi ellenjavallatok sem.** Azaz az alperes, a bíróságok, a Kúria a gyermekek élete fölött rendelkezik. Ezzel azt kívánjuk illusztrálni, milyen mélységig jutott az, hogy a gyermekeket megfosztották az élethez fűződő joguktól.

2025.04.15-vel hatályba lépett az Alaptörvény 15. módosítása, amely az Alaptörvény XVI. Cikkének (1) bekezdését az alábbira módosította.

Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – **az élethez való jog kivételével** – minden más alapvető jogot megelőz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

A 39/2007. (VI. 20.) AB határozat újra értelmezése szükséges az Alaptörvény módosított XVI. cikk (1) bekezdése alapján. is.

A határozat még az arányossági teszt logikájára épült, amely a gyermekek alapjogait közérdekkel, különösen a közegészségüggyel szemben mérlegelte. Az Alaptörvény jelenlegi szövege azonban a gyermek testi fejlődéséhez való jogot minden más alapvető jog elé helyezi, kivéve az élethez való jogot, így kizárja az ilyen típusú mérlegelést. A kötelező oltások rendszere ezért – még tudományos megalapozottság esetén is – alkotmányellenes lehet, ha az oltások kockázata akár elvi szinten is veszélyezteti a gyermek életét, vagy testi épségét. Az állam kötelessége a szülői autonómia és a gyermek testi integritásának feltétlen tiszteletben tartása. Ennek alapján a 39/2007. határozaton alapuló joggyakorlat alkotmányos újraértékelést igényel.

A fentiek miatt a normakontroll indítványozása vonatkozásában utalunk az USA Legfelsőbb Bíróságának a 2024. június 28-án a **Loper Bright Enterprises kontra Raimondo és Relentless, Inc. kontra Kereskedelmi Minisztérium ügyben hozott döntésére. F/4. sz. melléklet**

Az USA-ban a Legfelsőbb Bíróság döntései – hasonlóan a magyar Kúriai döntéshez – precedens értékűek és precedensképesek, azt a bíróságoknak alkalmazniuk kell. Ebben a friss döntésben az USA Legfelsőbb Bírósága kimondta, hogy a bíróságoknak a törvények értelmezésében a saját értelmezésükre kell hagyatkozniuk, nem kötik őket a közigazgatási hatóságok elvi jogértelmezései, szakkérdésekben kiadott véleményei és protokolljaik, hanem a bíróságnak önállóan kell véleményt alkotnia szakmai kérdésekben is.

Az előzménye ennek a döntésnek, hogy az ún. Chevron doktrína szerint, amennyiben valamely kormány alá tartozó hatóság valamely szakkérdésben egy jogszabály értelmezést kiadott, akkor az kötötte a bíróságot. A Chevron doktrína negyven évig volt hatályban, és időközben ez odáig alakult, hogy a bíróságok az ún. „tudományos konszenzust” sem kérdőjelezheték meg. Ez teljesen analóg a magyar joggyakorlattal és jogértelmezéssel. Az elmúlt évtizedekben a kötelező oltásokkal kapcsolatos jogértelmezés és gyakorlat több, precedensképes Kúriai döntésben és Alkotmánybírósági határozatban kimondta, hogy a tudományos konszenzus nem kérdőjelezhető meg. Az úgynevezett nyájimmunitás fogalmát – amely szintén a közigazgatási hatóságok gyakorlata – sem kérdőjelezte meg a bíróság, és az alperes által is behivatkozott Alkotmánybírósági döntésben leírásra került, hogy az oltások a bíróság előtt nem kérdőjelezhetők meg.

Az USA Legfelsőbb Bírósága bírái különvéleményükben egyebek mellett kifejtették, hogy a bíróságoknak vissza kellett adni azt a jogot, hogy értelmezhessék maguk a szabályokat, és független ítéleteket alkothassanak. A bíróságoktól elvárt, hogy olyan tudományos-technikai kérdésekben is képesek legyenek önálló döntéseket hozni, amelyek valamely szakhatóság felügyelete alá tartoznak. Természetesen a bíróságok elfogadhatják valamely szakhatóság értelmezését, de erre nem kötelesek, hanem felül kell azt vizsgálni. Ez lehetővé teszi a szakhatóságok számára is a korábbi doktrínák felülvizsgálatát. Az egyik bíró azt is kiemelte, hogy az államhatalmi ágak elválasztásával összeegyeztethetetlen az, hogy a szakhatóságok és közigazgatási szervek ennyire bekorlátozzák a bíróságok jogkörét. Ezzel visszakerült a bírákhoz a jogszabályok értelmezésének a szabadsága, amely megilleti őket. Egy másik bíró kifejtette, hogy a Bíróság jelentős lépést tett ezzel a döntésével az államhatalmi ágak szétválasztása és a bírói függetlenség visszaállítása irányába, és azért is sokat tett, hogy a hatósági túlkapásokat leállítsa.

Üdvözlendő lenne, ha ugyanezen indokok nyomán, mint amit az USA Legfelsőbb Bírósága megállapított, a magyar Alkotmánybíróság is felülvizsgálná a magyar joggyakorlatot a kötelező oltások vonatkozásában.

II.) 2025.04.15-én hatályba lépő Alaptörvény módosítás tükrében is szükséges a korábbi joggyakorlat felülvizsgálata:

Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdés:

Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. **Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz.** Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

A Magyarországon érvényben lévő kötelező oltási rendszer, amelyet az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 57-58. §-a és a 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet szabályoz, sérti Magyarország 2025. április közepén hatályba lépett, módosított Alaptörvényét. Ez az érvelés a Nemzeti Hitvallás alapértékeire, az R) Cikk értelmezési keretére, valamint az L), VI., XV. (5) és különösen a módosított XVI. Cikk (1) explicit gyermekvédelmi garanciáira támaszkodik. A rendszer tudományosan nem igazolt oltóanyagokra, elismert kockázatokra és a nyájimmunitás mítoszára épül, ami összeegyeztethetetlen az Alaptörvénnyel. A XVI. Cikk (1) új hierarchiája lerombolja az összes korábbi bírói és alkotmánybírói gyakorlatot, beleértve a 39/2007. AB határozatot, amely a közérdeket a gyermekjogok elé helyezte.

Alkotmányos alapok

1. Nemzeti Hitvallás: A család és a nemzet elsődlegessége

A Nemzeti Hitvallás kimondja: „Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.” Ez a családnak a magyar társadalom alapköveként való elismerését jelenti, és az állam szerepét annak támogatására és védelmére korlátozza, nem pedig annak autonómiájának elvételére. A kötelező oltások, amelyek szülői beleegyezés nélkül írnak elő invazív orvosi beavatkozásokat a gyermekek számára, aláássák ezt az alapelvet, megfosztva a családokat az alkotmányosan biztosított elsődlegességüktől.

2. R) Cikk: Az Alaptörvény mint jogi alap

Az R) Cikk rögzíti:

2. (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

3. (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

4. (3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti Hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

Ez arra kötelez, hogy minden jogszabályt, beleértve a kötelező oltásokra vonatkozóakat is, a Nemzeti Hitvallás családközpontú értékeivel és az Alaptörvény explicit jogaival összhangban értelmezzenek. Minden ezzel ellentétes jogszabály vagy gyakorlat alkotmányellenes.

3. L) Cikk: A családi autonómia védelme

A módosított L) Cikk (1) bekezdése szerint: „Magyarország védi a házasság intézményét mint egy férfi és egy nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.”

Ez a rendelkezés a családot a nemzet alapjaként emeli ki, és a szülőkből látja a gyermeknevelés elsődleges felelőseit, beleértve a testi integritásukkal kapcsolatos döntéseket is. A kötelező oltások ezzel szemben az állam kényszerét helyezik a szülők döntései elé, megsértve az L) Cikket.

4. VI. Cikk: A magán- és családi élethez való jog

A VI. Cikk kimondja:

4. (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

5. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmát.

A kötelező oltások azáltal, hogy a szülők, és sok esetben a gyermekek kifejezett akarata ellenére kényszerítik ki a gyermekek oltását, behatolnak a családi élet magánszférájába, megsértve az alkotmányos garanciát és az állam védelmi kötelezettségét.

5. XV. Cikk (5) bekezdés: Különleges védelem a családoknak és gyermekeknek

A XV. Cikk (5) bekezdése szerint: „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”

Ez az állam részéről proaktív védelmet ír elő a gyermekek és családok számára, nem pedig potenciálisan káros beavatkozások kikényszerítését. A kötelező oltások, amelyek elismert kockázatokkal járnak, ellentmondanak ennek a védelmi kötelezettségnek, veszélynek kitéve a gyermekeket ahelyett, hogy megóvnák őket.

6. Módosított XVI. Cikk (1) bekezdés: A gyermekjogok abszolút elsődlegessége

Az Alaptörvény 2025. április 15-től hatályos XVI. Cikk (1) bekezdése szerint:

Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.”

Ez a módosítás forradalmi hierarchiát vezet be: a gyermek testi fejlődéséhez való joga minden más alapjogot felülmúl, kivéve az élethez való jogot. A szülők autonómiáját az alkotmányos identitás keretében helyezi előtérbe, az állam szerepét pedig a támogató funkciókra korlátozza, kizárva a kényszerítő intézkedéseket. A gyermek testi fejlődéséhez való jog minden más jogot megelőz, így a közérdek nem igazolhat kényszert.

A kötelező oltások alaptörvény-ellenessége

1. Az oltóanyagok tudományos megalapozottságának hiánya

Az M-M-RvaxPRO, dTap (Adacel és Boostrix) és HBVAXPRO oltóanyagok esetében semmilyen hosszú távú, randomizált, placebo-kontrollos klinikai vizsgálat nem támasztja alá azok biztonságosságát vagy hatékonyságát, sem állatokon, sem embereken. Az alkalmazási előíratok az oltóanyagok esetén más készítmények rövid távú szerológiai adataira, megfigyeléses vizsgálataira támaszkodnak, amelyek nem felelnek meg a nemzetközi standardoknak (ICH-GCP, Helsinkai Nyilatkozat). Ez a bizonyítékhány azt jelenti, hogy az oltóanyagok ismeretlen kockázatokkal járnak a gyermekek, így a panaszos testi jólétére nézve. Az ilyen beavatkozások kikényszerítése sérti a XVI. Cikk (1) bekezdésének azon követelményét, hogy az állam védje a gyermekek testi fejlődését, hiszen nem garantálható a biztonság, így a gyermekek veszélynek vannak kitéve a gondoskodás helyett. A panaszos annak bizonyítására, hogy egyáltalán nem bizonyítottak az oltóanyagok biztonságossága és hatékonysága, csatolja a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő pertársaság keresetlevelét, amelyben igazolásra került, hogy az oltóanyagok biztonságossága és hatékonysága tudományosan nem bizonyított, így semmi nem igazolja azt tudományosan, hogy a panaszosnak bármiféle haszna származna, abból ha megkapja, ellenben az Eütv. 58. § (10) bekezdésében elismerten kifejezett

kockázatot hordoznak ezek az egészségére és életére. A keresetlevelet F/5 alatt csatoljuk a kereset anonimizált példányát

2. Az egészségügyi törvényben elismert kockázatok

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése kimondja: „Ha az oltásra kötelezett személy az oltás adásával összefüggésben súlyos egészségkárosodást szenved, megrokkann vagy meghal, őt, illetve általa eltartott hozzátartozóját az állam kártalanítja.” Ez a rendelkezés explicit módon elismeri, hogy az oltások súlyos sérülést vagy halált okozhatnak, megerősítve azok inherens kockázatait. Az ilyen beavatkozások gyermekekre való erőltetése – különösen bizonyított biztonság hiányában – közvetlenül ellenkezik a XVI. Cikk (1) bekezdésének védelmi kötelezettségével és a II. Cikkben rögzített élethez való jog abszolút védelmével. Az állam azzal, hogy elismeri, hogy a halálozási kockázatok léteznek, egyúttal kifejezi azt is, hogy a kötelező oltás nem a gyermek, a felperes egyéni védelmét célozza.

3. Nem létező közérdek: A nyájimmunitás tévképzete

Az oltásokkal elérni kívánt nyájimmunitás elméleti konstrukció, amely a gyakorlatban nem valósítható meg. Az oltások nem biztosítanak élethosszig tartó védettséget, nem indukálnak a terjedés megakadályozásához kulcsfontosságú nyálkahártya IgA-immunitást, és nem veszik figyelembe a felnőttek oltatlanságát, az oltások hatásának elenyészését, és azt, hogy legfeljebb IgG védelmet indukálnak, és a globális mobilitást. Történelmi tanulmányok és modern kritikák tovább cáfolják az oltásokkal létrehozható közösségi immunitás megvalósíthatóságát. Mivel a nyájimmunitás illuzórikus, az I. Cikk (3) bekezdése alapján a jogkorlátozás igazolására hivatkozott közérdek nem áll fenn. A XVI. Cikk (1) bekezdésének második mondata – „Ez a jog ... minden más alapvető jogot megelőz” – tiltja, hogy a gyermekek testi jólétét egy nem létező kollektív előny érdekében alárendeljék, így a kötelező oltás aránytalan és indokolatlan.

4. A szülői autonómia elvétele

Az L) és XV. (5) Cikk a családot a nemzet alapjaként védi, és az államnak annak támogatását írja elő. A Nemzeti Hitvallás ezt az autonómiát erősíti meg. A kötelező oltások azonban megfosztják a szülőket a döntéshozataltól, arra kényszerítve őket, hogy gyermekeiket kockázatos beavatkozásoknak vessék alá akarataik ellenére. A XVI. Cikk (1) bekezdésének harmadik mondata a gyermeknevelést az alkotmányos identitáshoz és a szülői értékekhez köti, nem pedig az állam parancsához. A szülői beleegyezés felülírásával az állam megsérti a család szentségét, ellentmondva az Alaptörvény lényegének és az L) Cikk (3) bekezdésében biztosított nevelési jognak.

A 39/2007. AB határozat és az összes arra épülő AB határozat és joggyakorlat lerombolása

A 39/2007. AB határozat a kötelező oltásokat az egyéni jogok és a közegészségügy közötti egyensúlyra alapozva tartotta alkotmányosnak, ahogy a 4.2.1. pontban kifejti:

„Az oltások elmaradása veszélyeztetheti az egyént és a közösséget. Ugyanakkor nincsenek veszélytelen oltások. A kockázatok – elvileg – az enyhe oltási reakcióktól (allergiás tünetek, hőemelkedés, fejfájás stb.) a maradandó fogyatékkosságon át a beoltott személy haláláig terjednek. Amikor az állam kötelezővé tesz egyes oltásokat, a kockázatok viseléséről dönt. Az állam Alkotmányból fakadó kötelessége, hogy kizárólag olyan betegségek megelőzésére írjon elő oltási kötelezettséget, amelyek esetében az feltétlenül indokolt, és a gyermekek csak olyan oltásokat kapjanak, amelyek a lehető legkisebb egészségügyi kockázattal járnak. Az állam köteles gondoskodni arról, hogy a gyermekek megfelelő életkorban kapják meg az oltásokat. A kockázatok szempontjából alapvető jelentőségű, hogy az oltóanyagok minőségéről, megbízhatóságáról, folyamatos ellenőrzéséről is végső soron az államnak kell gondoskodnia. Mindezt a gyermekeknek az Alkotmány 54. § (1) bekezdéséből következő személyi integritáshoz való joga követeli meg, valamint ez következik az államnak az Alkotmány 54. § (1) bekezdésén és a 70 D. §-án alapuló élet- és egészségvédelmi kötelességéből is.”

Ez az érvelés a módosított Alaptörvény alatt nem tartható:

1. Elavult mérlegelési teszt

A 39/2007. határozat arányossági tesztet alkalmaz, a gyermekek alapjogait a közösségi védelem ellenében mérlegelve. A XVI. Cikk (1) bekezdésének második mondata – „**Ez a jog ... minden más alapvető jogot megelőz**” – **ezt a mérlegelési lehetőséget megsemmisíti**. A gyermekek testi fejlődése felülmúlja a közérdeket, kivéve az élethez való jogot, amely maga tiltja a halálos kockázatokat. A határozat azon előfeltevése, hogy a kockázatok a kollektív előny érdekében elfogadhatók, immár alkotmányellenes.

2. A bizonyítatlan biztonság aláássa a szükségességet

A határozat feltételezi, hogy az oltások „feltétlenül indokoltak” és „a lehető legkisebb kockázattal járnak”, az állam felügyeletére támaszkodva. Az M-M-RvaxPRO, dTap és HBVAXPRO oltások esetében semmilyen klinikai vizsgálat, tudományos bizonyíték nem támasztja alá a biztonságot és hatékonyságot, így a kockázatok nem számszerűsítettek, a szükségesség nem bizonyított. Ez sérti a XVI. Cikk (1) bekezdésének védelmi kötelezettségét, mert az állam nem tudja garantálni a biztonságot, így az intézkedés indokolatlan.

3. A nyájimmunitás, mint hamis premissza

A határozat a kollektív immunitásra támaszkodik, ami annak nemlétezése miatt érvényét veszti. Érvényes közérdek hiányában az, hogy az állam a gyermekeket az életük és egészségük kockáztatására kényszeríti közérdekre hivatkozással, minden alkotmányos alapot nélkülöz, ütközik a XVI. Cikk (1) bekezdésének abszolút prioritásával és a II. Cikk élethez való jogával.

4. A szülői autonómia figyelmen kívül hagyása

A 39/2007. határozat mellőzi a szülői jogokat, az állami autoritást előtérbe helyezve. Az L), VI. és XVI. (1) Cikk harmadik mondata most a családi döntéshozatalt részesíti előnyben, így az állami kényszer az alkotmányos magánszféra túllépése, ami ellentétben áll a Nemzeti Hitvallással és a XV. (5) bekezdéssel.

A bírósági precedensek „great reset”-je

A módosított XVI. (1) Cikk egy alkotmányos „great reset”-et indít el, érvénytelenítve a 39/2007. AB határozatot és az arra épülő összes precedenst:

- Közigazgatás: Az oltások kikényszerítéséről szóló határozatok az Eütv. 58. § (3)-(3a) alapján érvénytelenek, mert a közegészséget a gyermekjogok elé helyezik, megsértve a XVI. Cikk (1) bekezdését.
- Polgári perek: A szülői mentességi kérelmeket a 39/2007. határozatra és az arra épülő összes alkotmánybírósági döntésre és bírósági ítéletre hivatkozó elutasító ítéletek elavultak, mert a közérdek nem igazolhatja a családi autonómia és a gyermekjogok felülírását.
- Gyámhatósági és büntetőügyek: A szülők ellen oltásmegtagadás miatt indított eljárások (pl. kiskorú veszélyeztetése) alkotmányellenesek, mert a XVI. Cikk (1) bekezdése a szülői választást védi az alkotmányos értékek keretében.

A gyermekek testi fejlődésének abszolút elsődlegessége és a szülői autonómia a XVI. (1) Cikk alapján tiltja a közérdekre hivatkozó korlátozásokat, új alapokra helyezve az évtizedes joggyakorlatot az Alaptörvény családközpontú kereteivel összhangban.

Miért maradna alkotmányosellenes a kötelező oltási rendszer még tudományos bizonyítottság és az oltásokkal létrehozott nyájimmunitás létezése esetén is – ami mindkettő lehetetlen és nem létezik?

Tegyük fel, hogy az oltások tudományos háttere teljes mértékben bizonyított lenne, és a nyájimmunitás létező, mérhető jelenségként elfogadható lenne. Még ebben az esetben is alkotmányellenes maradna a kötelező oltási rendszer az Alaptörvény módosított XVI. Cikk (1) bekezdése miatt, az alábbi okokból:

1. A gyermekjogok abszolút prioritása

A XVI. Cikk (1) bekezdésének második mondata – „Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz” – egyértelmű hierarchiát állít fel. A gyermekek testi fejlődéséhez való joga felülmúl minden más alapjogot, és nem igazolható semmiféle közérdekkel azok elvétele. Az állam például a Budapest Pride rendezvények korlátozását vagy betiltását a gyermekek szellemi és erkölcsi fejlődésének védelmével

indokolja, hivatkozva az Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdésére, amely a szellemi fejlődést is védelemben részesíti. A Pride eseményei kapcsán az állam úgy ítéli meg, hogy a gyermekek erkölcsi nevelésére gyakorolt potenciális hatás – amely gyakran elméleti, nehezen mérhető, és sokak számára vitatott – elegendő alapot nyújt a korlátozásra. Ezzel éles kontrasztban áll az oltások esete: ha a szellemi fejlődés vélt sérelme indokolhat ilyen intézkedést, akkor a testi fejlődés védelme, amely konkrét, súlyos és az Eütv. 58. § (10) szerint akár halálos kockázatokkal jár, még inkább abszolút prioritást kell, hogy élvezzen. A kötelező oltások kényszerítése, amely közvetlen testi veszélyt jelent, összeegyeztethetetlen az Alaptörvény gyermekvédelmi logikájával, hiszen a testi integritás sérelme mérhetően súlyosabb, mint a Pride rendezvények szellemi hatása, amely az emberek elméjében szimbolikus ügyként él.

2. A kockázatok léte, mint alkotmányos akadály

Az Eütv. 58. § (10) bekezdése elismeri, hogy az oltások nem veszélytelenek, és súlyos egészségkárosodást vagy halált okozhatnak. A II. Cikk szerinti élethez való jog abszolút jellege és a XVI. Cikk (1) bekezdésének első mondata – amely a gyermekek testi fejlődésének védelmét írja elő – kizárja, hogy az állam bármilyen kockázatot kényszerítsen a gyermekekre.

3. A szülői autonómia sérthetlensége

A Nemzeti Hitvallás értékkijelentése, az L) Cikk (1) és (3) bekezdése, a VI. Cikk, valamint a XVI. Cikk (1) bekezdésének harmadik mondata a szülők nevelési jogát és a családi autonómiát az alkotmányos identitás részeként védi. Az állam védelmi kötelezettsége (II. és XV. (5) Cikk) nem írhatja felül ezt, különösen mivel a gyermek élethez való joga is ugyanolyan erős, mint bárki másé.

4. Az arányossági teszt kizárása az új hierarchiában

A 39/2007. AB határozat az arányossági tesztet alkalmazta, de az új XVI. Cikk (1) bekezdés ezt lehetetlenné teszi. Az államnak arányosabb eszközöket kell keresnie (pl. önkéntes oltási programok), amelyek tiszteletben tartják a szülői autonómiát és a gyermekjogokat, mert a gyermekek testi fejlődéséhez való jog nem mérlegelhető semmiféle közérdekkel.

Összefoglalva, még ha az oltások tudományos alapjai szilárdak és a nyájimmunitás valós lenne – ami nem igaz – a kötelező oltási rendszer akkor is alkotmányellenes maradna, mert az Alaptörvény XVI. Cikk (1) bekezdése abszolút védelmet biztosít a gyermekek testi fejlődésének, és a szülők autonómiáját sérthetetlennek tekinti, kizárva az állami kényszert.

A fentiek alapján indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a fent megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az Alaptörvény II. cikk emberi élethez való jog, illetve az Alaptörvény XVI: cikk (1) bekezdésének megsértésével köteleznek gyermekeket emberi élet kioltására alkalmas oltások felvételére!

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tekintettel arra, hogy nem vitatott, köztudomású tény, hogy egy oltás felvétele egy visszafordíthatatlan és helyrehozhatatlan folyamat, amely az Eütv. 58. § (10) bekezdésben megfogalmazott törvényi vélelem alapján alkalmas az emberi élet kioltására, valamint súlyos egészségromlást és rokkantságot is okozhat, amely következmények szintén visszafordíthatatlanok, panaszosok kérik a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy eljárása alatt azonnali jogvédelmet nyújtani szíveskedjenek az alperes oltás elrendelő határozatával szemben, rendelje el a határozat végrehajtásának a felfüggesztését.

Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Ügyvédi meghatalmazást csatolom.

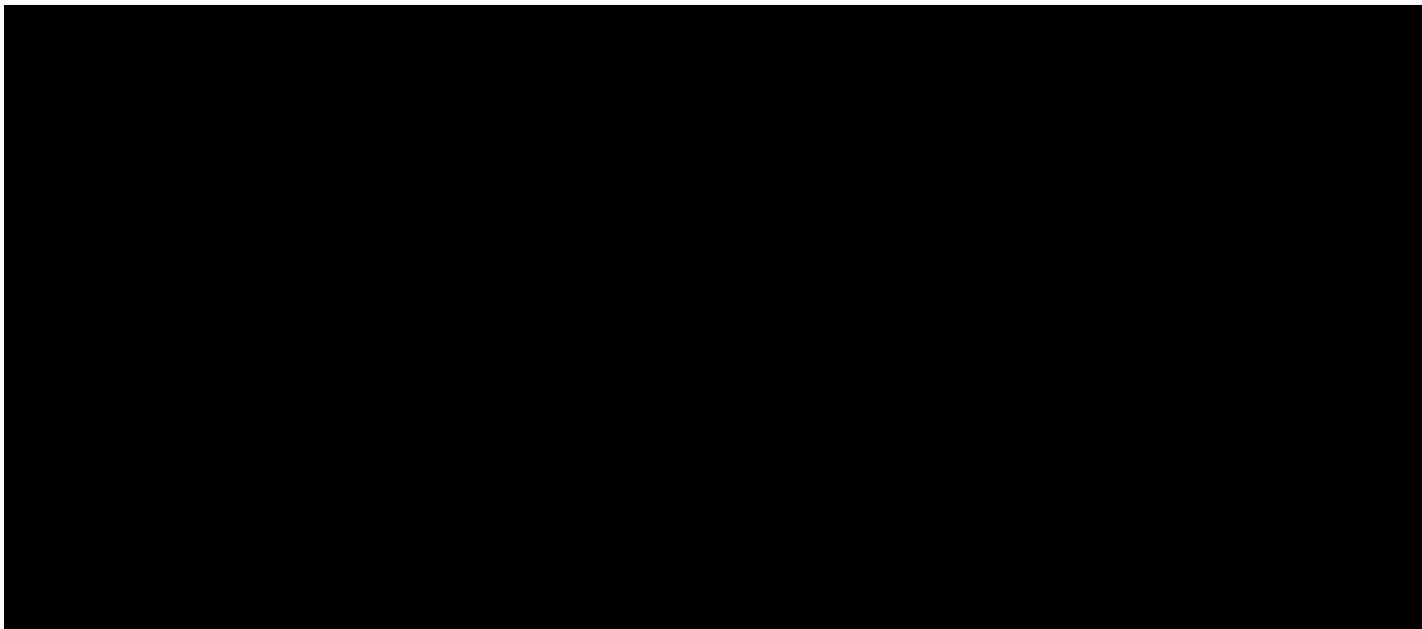
I.) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nyilatkozunk, hogy személyes adataink (név) közzétételéhez hozzájárulunk/nem járulunk hozzá.

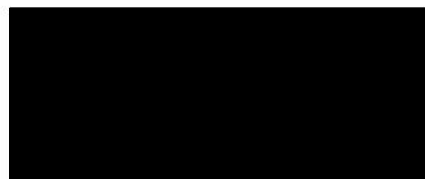
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

- I.r.-II. r panaszos az ügyben felperes volt, a határozatból pedig kitűnik, hogy III. r. panaszos az, akit az oltás felvételét tűrni köteles, melyre tekintettel az érintettsége igazolt.

Kelt: 2025.05.09.

jogi képviselőtében:

dr. Dora Márta